

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010498
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8116010498.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.10.2019 v Prešove, v trestnej veci obžalovaného S. Š. pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zákona a iné, v konaní proti ušlému, o odvolaní obhajcu obžalovaného a o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Tk/1/2016 zo dňa 14.01.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), d) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovaný S. Š., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom
W. XX, G., Z.. E., toho času
na neznámom mieste

je v i n n ý , ž e

1/ od 08.01.2010 do presne nezisteného dňa v mesiaci september 2010 v Prešove a na iných miestach potom, ako sa predstavil ako realitný maklér a investor na burzách a potom, ako na potvrdenie svojho postavenia na notebooku za použitia bližšie nevyšpecifikovaného softvéru "predviedol ako nakupuje na burze" prevzal od E. R. v štrnástich platbách v hotovosti, ako aj vkladom na svoj bankový účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatrabanke peniaze v sumách v rôznych výškach v sume celkovo 66.300,- eur, a to pod vymyslenou zámienkou investovania týchto peňažných prostriedkov do zahraničných investičných fondov s prislúbeným výnosom okolo 14 % ročne, ako aj zálohy na ústne prislúbený nákup OMV zn. AUDI A6 pre E. R. alebo formou pôžičiek pre seba na nákup pozemku v k. ú. Sabinov, odblokovanie finančných prostriedkov tak na Slovensku a v ČR a na preklopenie rôznych finančných problémov, kde prevzaté peňažné prostriedky sa opakovane zaviazal splatiť v rôznych termínoch, čo však nespravil, postupne vrátil len sumu 15.000,- eur, pričom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu nevráti v plnej výške a ani nepoužije na prislúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., F. J.. E. XXX/XX, Z.. J. škodu v sume 66.300,- eur,

2/ od 28.05.2010 do 09.08.2010 v Lipanoch, okr. Sabinov a v Košiciach v OC Optima predstavujúc sa ako maklér a obchodník na burzách a potom, ako na potvrdenie svojho postavenia ukázal bližšie nešpecifikované bankové dokumenty, prevzal od D. E. v štyroch platbách v hotovosti formou pôžičky sumy v rôznych výškach v celkovej sume 11.800,- eur, kde peniaze z prvých dvoch platieb mal použiť na zloženie zábezpeky na získanie štátnej zákazky v F. I. R. E., Z. P. - Z. na stavbu kontajnerových domov pre ľudí postihnutých povodňami, a následne obratom so ziskom v bližšie nešpecifikovanej výške vrátiť, čo však nespravil, ale pod zámienkou vrátenia prvých dvoch pôžičiek si opätovne v ďalších dvoch prípadoch od D. E. požičal peniaze, a to na údajné úhrady svojich dlhov a odblokovanie neexistujúcich investícií v Českej sporiteľni a v spoločnosti AEGON v Maďarsku, v priebehu mesiacov október a

november postupne vrátil sumu 10.500,- eur, pričom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu nevráti v plnej výške a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, Z.. J. škodu v sume 11.800,- eur,

3/ v období od júna 2010 do 26.08.2010 v Prešove a v Starej Ľubovni, predstavujúc sa ako investor a potom, ako na potvrdenie svojho postavenia ukázal bližšie nešpecifikované bankové dokumenty svedčiace o uložení peňazí v sume okolo 8 mil. eur v Českej sporiteľni, pod zámienkou investovania a participácie na projektoch, prevzal od D. J. v šiestich platbách v hotovosti, ako aj vkladmi na bankový účet v sumách v rôznych výškach celkom sumu 8.800,- eur, ktoré mal použiť na odblokovanie ním deklarovanej sumy okolo sume 8 mil. eur v Českej sporiteľni, kde následne mal do spoločnosti D. J. investovať 700 - 800.000,- eur, pričom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu vôbec nevráti a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil D. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, Z.. J. Ľ. škodu v sume 8.800,- eur,

4/ presne nezisteného dňa v lete roku 2010 v Starej Ľubovni predstavujúc sa ako obchodník na burze cenných papierov pod zámienkou odblokovania jeho finančných prostriedkov a po prisľube budúcej investície do podnikania P. Š. formou bezúročnej ústne uzavretej pôžičky vylákal od P. Š. sumu 2.800,- eur, kde požičané peniaze mal vrátiť okamžite po tom, ako sa jeho zablokované peniaze uvoľnia, pričom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu v plnej výške nevráti a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, kde po viacerých urgenciách sumu 800,- eur vrátil E. R., čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil P. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, Z.. J. Ľ. škodu v sume 2.800,- eur,

5/ od presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2010 do presne nezisteného dňa v mesiaci november 2010 v Prešove na rôznych miestach predstavujúc sa ako obchodník na burze prevzal od R. P., pod vymyslenými zámienkami úhrady časti nesplatennej dane jeho spoločnosti, cla pri dovoze vozidiel značky Porsche a Lamborgini, úhradu advokáta a podobne, formou ústnych pôžičiek v najmenej pätnástich prípadoch či už hotovostne alebo vkladom na účet sumy v rôznych výškach v celkovej sume 50.000,- eur, pričom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu nevráti a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil R. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. - J., P. XXX/X škodu v sume 50.000,- eur,

čím takto celkovo od poškodených vylákal sumu 139.700,- eur,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, a čin spáchal na viacerých osobách, čím spáchal

obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zákona, § 138 písm.)/ Tr. zákona.

Za to mu ukladá

podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zákona ho pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených: 1/ O.. E. R.P., F.. XX.XX.XXXX R. J. Ľ., T. A., F.. J.. E. XXX/XX, Z.. J., X/ D.Á. E., F.. XX.XX.XXXX R. H., T. A., S. XX, Z.. J., X/ D.F. J., F.. XX.XX.XXXX R. J.

Ľ., T. H. XXX, Z.. J. Ľ., X/ P. Š., F.. XX.XX.XXXX R. J. Ľ., T. M. XX, Z.. J. Ľ., X/ R. P., F.. XX.XX.XXXX R. H., T. H.- J., P. XXX/X s ich nárokmi na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Tk/1/2016 zo dňa 14.01.2019 v konaní proti ušlému vedenom takýmto osobitným spôsobom konania od 09.10.2017, bol obžalovaný S. Š., nar. XX.XX.XXXX R. E., trvale bytom W. XX, G., Z.. E., toho času na neznámom mieste, uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/ od 08.01.2010 do presne nezisteného dňa v mesiaci september 2010 v Prešove a na iných miestach potom ako sa predstavil ako realitný maklér a investor na burzách a potom ako na potvrdenie svojho postavenia na notebooku za použitia bližšie nevyšpecifikovaného softvéru "predviedol ako nakupuje na burze" prevzal od E. R. v štrnástich platbách v hotovosti ako aj vkladom na svoj bankový účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatrabanke peniaze v sumách v rôznych výškach v sume celkovo 66.300,- eur, a to pod vymyslenou zámienkou investovania týchto peňažných prostriedkov do zahraničných investičných fondov s prisľúbeným výnosom okolo 14 % ročne, ako aj zálohy na ústne prisľúbený nákup OMV zn. AUDI A6 pre E. R. alebo formou pôžičiek pre seba na nákup pozemku v k. ú. Sabinov, odblokovanie finančných prostriedkov tak na Slovensku a v ČR a na preklopenie rôznych finančných problémov, kde prevzaté peňažné prostriedky sa opakovane zaviazal splatiť v rôznych termínoch, čo však nespravil, postupne vrátil len sumu 15.000,- eur, pričom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu nevráti v plnej výške a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., F. J.. E. XXX/XX, Z.. J. škodu v sume najmenej 51.300,- eur,

2/ od 28.05.2010 do 09.08.2010 v Lipanoch, okr. Sabinov a v Košiciach v OC Optima predstavujúc sa ako maklér a obchodník na burzách a potom ako na potvrdenie svojho postavenia ukázal bližšie nešpecifikované bankové dokumenty, prevzal od D. E. v štyroch platbách v hotovosti formou pôžičky sumy v rôznych výškach v celkovej sume 11.800,- eur, kde peniaze z prvých dvoch platieb mal použiť na zloženie zábezpeky na získanie štátnej zákazky v F. I. R. E., Z.. P. - Z. na stavbu kontajnerových domov pre ľudí postihnutých povodňami, a následne obratom so ziskom v bližšie nešpecifikovanej výške vrátiť, čo však nespravil, ale pod zámienkou vrátenia prvých dvoch pôžičiek si opätovne v ďalších dvoch prípadoch od D. E. požičal peniaze a to na údajné úhrady svojich dlhov a odblokovanie neexistujúcich investícií v Českej sporiteľni a v spoločnosti AEGON v Maďarsku, v priebehu mesiacov október a november postupne vrátil sumu 10.500,- eur, pričom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu nevráti v plnej výške a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, Z.. J. škodu v sume najmenej 1.300,- eur,

3/ v období od júna 2010 do 26.08.2010 v Prešove a v Starej Ľubovni, predstavujúc sa ako investor a potom ako na potvrdenie svojho postavenia ukázal bližšie nešpecifikované bankové dokumenty svedčiace o uložení peňazí v sume okolo 8 mil. eur v Českej sporiteľni pod zámienkou investovania a participácie na projektoch, prevzal od D. J. v šiestich platbách v hotovosti ako aj vkladmi na bankový účet v sumách v rôznych výškach celkom sumu 8.800,- eur, ktoré mal použiť na odblokovanie ním deklarovanej sumy okolo sume 8 mil. eur v Českej sporiteľni, kde následne mal do spoločnosti D. J. investovať 700 - 800.000,- eur, pričom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu vôbec nevráti a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil D. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, Z.. J. Ľ. škodu v sume najmenej 8.800,- eur,

4/ presne nezisteného dňa v lete roku 2010 v Starej Ľubovni predstavujúc sa ako obchodník na burze cenných papierov pod zámienkou odblokovania jeho finančných prostriedkov a po prisľube budúcej investície do podnikania P. Š. formou bezúročnej ústne uzavretej pôžičky vylákal od P. Š. sumu 2.800,- eur, kde požičané peniaze mal vrátiť okamžite po tom, ako sa jeho zablokované peniaze uvoľnia,

príčom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu v plnej výške nevráti a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, kde po viacerých urgenciách sumu 800,- Eur vrátil E. R., čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil P. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, Z.. J. L. škodu v sume najmenej 2.000,- eur,

5/ od presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2010 do presne nezisteného dňa v mesiaci november 2010 v Prešove na rôznych miestach predstavujúc sa ako obchodník na burze prevzal od R. P., pod vymyslenými zámkami úhrady časti nesplatennej dane jeho spoločnosti, cla pri dovoze vozidiel značky Porsche a Lamborgini, úhradu advokáta a podobne, formou ústnych pôžičiek v najmenej pätnástich prípadoch či už hotovosť alebo vkladom na účet sumy v rôznych výškach v celkovej sume 50.000,- eur, pričom už v čase preberania peňazí vedel, že tieto s ohľadom na svoju finančnú situáciu nevráti a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu, čím takto vylákaním finančných prostriedkov spôsobil R. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. - J., P.Č. XXX/X škodu v sume najmenej 50.000,- eur,

6/ dňa 03.12.2010 sa ubytoval v hoteli Carpe diem, s. r. o. Prešov na ulici Hlavnej 95 s tým, že za ubytovanie a stravovanie zaplatí pri odchode, pričom dňa 22.12.2010 z uvedeného hotela odišiel bez zaplatenia a aj napriek tomu, že prostredníctvom telefonického urgencie sľúbil, že útratu zaplatí, doposiaľ sa tak nestalo, čím spoločnosti Carpe diem, s.r.o. Prešov spôsobil škodu vo výške 1. 279,- eur,

čím takto celkovo od poškodených vylákal sumu 140.979,- eur.

Za to mu uložil podľa § 221 ods. 4 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona spoločný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zákona bol zaradený pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona bol zrušený výrok o vine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/8/2016 zo dňa 29.04.2016.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť poškodenému Carpe diem, s.r.o., Prešov, Hlavná 95, IČO: 36 481 815 škodu vo výške 1.279,- eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených: 1/ O.. E. R., F.. XX.XX.XXXX R. J. L., T. A., F. J.. E. XXX/ XX, Z.. J., X/ D. E., F.. XX.XX.XXXX R. H.Z., T. A., S. XX, Z.. J., X/ D. J.U., F.. XX.XX.XXXX R. J. L., T. H. XXX, Z.. J. L., X/ P. Š., F.. XX.XX.XXXX R. J. L., T. M. XX, Z.. J. L., X/ R. P., F.. XX.XX.XXXX R. H., T. H. - J., P. XXX/X s ich nárokmi odkázal na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal obhajca obžalovaného odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil namietajúc výrok o vine v právnej kvalifikácii skutku ako obzvlášť závažného zločinu podvodu § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona a výrok o treste. Odvolateľ uviedol, že napriek skutočnosti, že obvinenie mu bolo vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin, kde je povinná obhajoba podľa § 37 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, bol mu ustanovený obhajca až neskôr, a to z dôvodu uvedeného v § 37 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku Preto podľa odvolateľa všetky úkony vykonané od vznesenia obvinenia až do ustanovenia obhajcu dňa 16.12.2015 boli procesné neplatné, nakoľko nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, pričom dodal, že súd prvého stupňa čítal výpovede z prípravného konania svedkov, ktorí boli v prípravnom konaní vypočutí bez prítomnosti alebo upovedomenia obhajcu, aj keď išlo o nutnú obhajobu, pričom takto išlo o prečítanie zápisníc o výpovedi svedkov S. T., D. S., E.. Š. I., O.. R. R., O.. E. S., P. S. I. D. G.. Obžalovaný namietal výšku spôsobenej škody a s tým súvisiacu právnu kvalifikáciu žalovaného skutku. S poukazom na skutkovú vetu uvedenú v bode 1/ napadnutého výroku o vine uviedol, že od poškodeného E. R. si požičal peniaze v rôznych výškach v sume celkovo 66.300,- eur, z ktorej postupne vrátil 15.000,- eur, a tak mal poškodenému spôsobiť škodu len v sume najmenej 51.300,- eur. Poukazoval pritom na vyjadrenie poškodeného, že sám obžalovanému núkal peniaze na investovanie, z čoho podľa obžalovaného vyplynulo, že tu absentuje subjektívna stránka trestného činu podvodu. Poukazoval pritom aj na obvyklú mieru opatrnosti na strane poškodeného a odkazoval na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 25.05.2010 sp. zn. 7Tdo/486/2010, v ktorom tento súd posudzoval aj

dodržanie povinnej (obvyklej) miery opatrnosti na strane poškodeného a dospel k záveru, že ak ide o súkromnoprávny vzťah, je potrebné trvať na tom, aby na ochranu svojich majetkových záujmov primárne dbali predovšetkým samotní účastníci takéhoto vzťahu, a že od nich je nutné požadovať, aby postupovali obozretne a aby dodržiavali aspoň elementárne zásady opatrnosti, obzvlášť v prípadoch, v ktorých sú pre to ľahko dosiahnuteľné prostriedky. Podľa odvolateľa pritom poškodený O. E. R., ktorý pracuje v armáde na úseku finančnej správy, vzhľadom na jeho vzdelanie, odborné a profesijné zameranie svojou zjavnou neopatrnosťou a vidinou vysokého zhodnotenia finančných prostriedkov sám obžalovanému núkal tieto finančné prostriedky. S odkazom na skutkovú vetu uvedenú v bode 2/ napadnutého výroku o vine odvolateľ namietal, že medzi ním a poškodeným D. E. došlo k uzavretiu neformálnych zmlúv o pôžičkách, kde na jednej strane veriteľ prenechával dlžníkovi veci určené podľa druhu a dlžník sa zaviazal vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu a medzi stranami došlo v období od 28.05.2010 do 09.08.2010 k viacerým ústnym pôžičkám, na základe ktorých si od D. E. požičal postupne spolu 11.800,- eur, pričom vždy pri každej ďalšej pôžičke si ústne dohodli posun splatnosti predchádzajúcej pôžičky. Podľa odvolateľa potom, len nesplnenie povinnosti vyplývajúcej s príslušnej zmluvy (napr. nevrátenie pôžičky v ustanovenej lehote) ešte neznamená, že došlo k spáchaniu trestného činu podvodu alebo akéhokoľvek iného trestného činu, navyše v situácii, kedy bol ústne dohodnuté odklad splatnosti pôžičiek. Obžalovaný poukazoval na výpovede poškodeného D. E., že mu obžalovaný v období mesiacov október a november postupne vrátil 4.000,- eur, 4.000,- eur, 2.000,- eur a 500,- eur, teda celkovo sumu 10.500,- eur, čím tomuto poškodenému podľa odvolateľa bola spôsobená škoda len vo výške 1.300,- eur. Obžalovaný v súvislosti s uvedenými skutkovými vetami poukazoval aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15.10.1968, sp. zn. 4Tz/76/1968, R15/1969, podľa ktorého skutočnosť, že obvinený nevráti požičané peniaze v termíne, ktorý sľúbil, nie je sama osebe dostatočným dôvodom pri zistení, že pri pôžičke uviedol veriteľa do omylu. Namietajúc výšku spôsobenej škody odvolateľ poukazoval na rozsah, v akom si poškodení uplatnili svoje nároky na náhradu škody a dodal, že poškodenému P. Š. vrátil sumu 800,- eur, a že v prípade uznania viny v celom rozsahu by výška skutočnej škody predstavovala v súhrne sumu 114.679,- eur, čo je menej ako škoda veľkého rozsahu určená sumou najmenej 133.000,- eur, a preto nesúhlasil s právnou kvalifikáciou skutku ako obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zákona.

Podľa odvolateľa bol prítomný aj dôvod odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku, ktorý odôvodňoval tým, že bol uznaný vinným za skutky spáchané v období od januára 2010 do decembra 2010 a odkazujúc na čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, ktorý upravuje právo každého, aby jeho náležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, mal za to, že bolo potrebné zohľadniť skutočnosť, že samotná dĺžka trestného konania viac ako 8 rokov od spáchania jednotlivých skutkov je z hľadiska práva na spravodlivý proces v zmysle už uvádzaného článku tohto Dohovoru extrémna a odôvodňuje satisfakciu pre obžalovaného. V dôsledku zistenia neprimeranej dĺžky trestného konania je potom potrebné páchatelovi uložiť minimálne tresty, aké povoľujú príslušné ustanovenia vnútroštátnych predpisov, a to ako formu zadosťučinenia, lebo podľa obžalovaného bol priestor pre uloženie úhrnného, príp. spoločného trestu odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby.

V podstate na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie v neprospech obžalovaného, písomne ho následne odôvodniac tým, že ho podáva len proti výroku o treste, keď vzhľadom na nepriznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti, na nenahradenie čo i len časti spôsobenej škody, na celkový počet skutkov, počet čiastkových útokov pri jednotlivých skutkoch a vzhľadom na vyhýbanie sa trestnému konaniu obžalovaným v priebehu celého trestného konania, z hľadiska záujmu na individuálnej a generálnej prevencii považoval uložený trest za neprimerane nízky. Podľa okresného prokurátora u obžalovaného nebol dôvod ukladať trest na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby a vytkol okresnému súdu, že podľa jeho názoru opomenul zohľadniť prítiažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zákona, lebo obžalovaný bol v minulosti dva krát súdne trestaný, a to v rokoch 2004 a 2008 pre druhovo rovnakú trestnú činnosť, teda pre podvod a úverový podvod, a hoci došlo k zahľadniu odsúdenia, bolo potom potrebné obžalovanému ukladať trest s použitím ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona. Na základe uvedeného okresný prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a obžalovanému uložil

nepodmienečný trest odňatia slobody v strede zvýšenej trestnej sadzby a zaradil ho do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali svoje odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a pri absencii chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku zistil, že vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy a že bolo porušené ustanovenie Trestného zákona. Po doplnení dokazovania prečítaním podstatného obsahu spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/8/2016 a aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného tak uvedené nedostatky bolo potrebné odstrániť vlastným rozhodnutím odvolacieho súdu, keďže boli zistené nasledovné skutočnosti.

V predmetnej trestnej veci obžalovaný osobne nebol vypočutý. Už v prípravnom konaní bolo trestné konanie vedené osobitným spôsobom, a to konaním proti ušlému. Je potrebné prisvedčiť obhajobe, že hoci obžalovanému bolo vznesené obvinenie aj pre pokračovací obzvlášť závažný zločin dňa 19.10.2011 a z toho dôvodu mu mal byť ustanovený obhajca, obhajca mu bol ustanovený z dôvodu § 37 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku dňa 16.12.2015, a to z dôvodu začatia konania proti ušlému, ktoré sa vedie od dňa 09.12.2015. V období, kedy takto obžalovaný nemal ustanoveného obhajcu však boli vypočúvaní viacerí svedkovia. Boli teda vypočúvaní v období, kedy dochádzalo k porušovaniu práva obvineného na obhajobu, pretože nemal obhajcu, hoci podľa zákona ho mal mať. Tento nedostatok bol napravený ustanovením obhajcu, pričom právo obžalovaného na obhajobu bolo rešpektované v samotnom konaní pred súdom, keď po tom, čo po podaní obžaloby obhajca nesúhlasil so zmenou v osobe predsedu senátu, tak na dokazovanie vykonané pred pôvodným zákonným sudcom sa neprihliadalo a hlavné pojednávanie bolo vykonané odznova, pričom dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo vykonané za stálej prítomnosti obhajcu obžalovaného, ktorý mal rovnaké práva ako obžalovaný.

Uvedený názor korešponduje aj judikatúre Najvyššieho súdu SR. V spoločnom konaní o obzvlášť závažnom zločine a ďalších trestných činoch, na ktoré sa nevzťahuje povinná obhajoba v zmysle § 37 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, musí byť zabezpečené právo na obhajobu vo vzťahu ku všetkým trestným činom, pretože vždy ide o konanie aj o obzvlášť závažnom zločine tak, ako to predpokladá ustanovenie § 37 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Procesné úkony vykonané v spoločnom konaní vo vzťahu k zločinu alebo prečinu bez toho, aby bolo obhajcovi a obvinenému umožnené pri výkone procesných úkonov realizovať právo na obhajobu, trpia procesnou nespôsobilosťou a nepoužiteľnosťou v ďalšom konaní. /R18/2016/

Odvolací súd teda na výpovede svedkov z tohto obdobia neprihliadal. Následne však už v období, kedy obžalovaný bol zastúpený obhajcom, bol tento nedostatok napravený opätovným vykonaním výsluchov dotknutej časti svedkov. K tejto náprave došlo ešte v prípravnom konaní, pričom svedkovia boli kontradiktórnym spôsobom vypočutí aj na hlavnom pojednávaní. Pri dôkazoch, na ktoré odvolací prihliadal, nedošlo k žiadnemu porušeniu práva na obhajobu, a tak skutočnosti z vyplývajúce z týchto dôkazov mohli byť základom pre skutkové a právne závery odvolacieho súdu.

Z výpovede poškodeného O. E. R. vyplynul rozsah požičaných súm ako aj, že s obžalovaným ho zoznámil jeho priateľ C. Š., obžalovaný sa mu predstavil, že je realitný maklér a obchoduje na burze, hlavne Tokijskej, potom im ukázal nejaký nešpecifikovaný softvér a na ňom ukázal, ako obchoduje na burze a aký objem finančných prostriedkov tam má a potom sa spýtal, či poškodený nechce zainvestovať peniaze s tým, že by vyplatil 14% ročne. Na to mu ukázal zmluvu, ktorú má z Českou sporiteľňou, kde mal mať investované okolo 200 miliónov Českých korún, a tvrdil, že keby niečo nevyšlo na burze, tak z tejto istiny by to vyplatil. Tento poškodený odovzdal obžalovanému peniaze a dodal, že na požiadanie obžalovaného bolo treba dopĺňať účty, aby boli odblokované, a tak si tento poškodený začal požičiavať od iných ľudí, ako S. T., E. S., D. S., D. G., Š. I., od rodičov a manželky. Keď vedel, že je nejaký problém, zobral ho obžalovaný v roku 2010 do obchodného domu Olympia v Brne, kde sa stretli s pánom, ktorý tvrdil, že je privátny bankár Českej sporiteľne, po tomto stretnutí malo prebehnúť cca 30 dní, kedy peniaze mali byť pripísané na súkromné účty, čo sa ale neudialo. Obžalovaný ukazoval, že má kúpený pozemok v Sabinove cez realitnú agentúru Archelos, že mal tam nejakú zmluvu o budúcej zmluve, ale ku kúpe nedošlo. O obžalovanom vedel, že mal aj autá Audi A6, Škoda Superb, Peugeot 407, ktoré im požičiaval ako vďaka, že s ním spolupracujú v investičnom biznise. Poškodený dodal, že

mal telefonát z predajne Mercedes v Prešova, že má tam nachystané auto Mercedes GL, ktoré že je vyplatené, ale keď sa prišiel informovať na pobočku, o ničom takom v tejto predajni nevedeli. Poškodený uviedol, že boli s obžalovaným aj na dovolenke v Ríme, kde vraj zaplatil ubytovanie, no v skutočnosti toto musel pri odchode uhrádzať spolu s letenkami práve poškodený. Na dovolenke mu obžalovaný povedal, že potrebuje požičať 1.700,- eur, z dôvodu, že jeho priateľka si potrebuje predĺžiť pobyt. Celkovo išlo asi o 15 platieb uhradených v prospech obžalovaného, pričom väčšinu peňazí odovzdal obžalovanému z ruky do ruky. Do roku 2010 mu obžalovaný vrátil sumu max. 10.000,- eur a po opustení Slovenska cez Western Union cca sumu 6.000,- eur. Poškodený dodal, že si neoveroval hodnovernosť investícií na burze, bol v tom laik. Mali len ústnu dohodu, že mesačne bude vyplácať určitý výnos, ktorý mal stačiť na vyplácanie tých ľudí, od ktorých si peniaze požičal. Svedkovia E.. Š. I., O.. E. S., S. T. I. D. S. potvrdili, že peniaze poškodenému požičali. Svedok C. Š. potvrdil, že obžalovaný vystupoval sebavedomo, spomínal, že obchoduje na burze. Svedkyňa W. R. potvrdila, že poškodený požičiaval obžalovanému, poškodený si pritom vyberal aj z jej peňažného účtu, obžalovaný ich viackrát pozval do luxusného bytu, kde videla na počítači nejaké grafy, že toto robí, ukazoval aj doklady, že čo k tomu má. Keď poškodený začal od neho pýtať výnosy, aby mu vyplatil to, čo mal, začal sa vyhovárať, stále mal nejaký dôvod na to, aby povedal, že prečo peniaze nemá, každý týždeň si vymyslel niečo iné a sľuboval, že po víkendech sa mu uvoľnia všetky peniaze. Od obžalovaného ale prišli ďalšie výhovorky, po ktorých jej manžel - poškodený vravel, že súrne potrebuje peniaze pre obžalovaného, aby obžalovanému znova uvoľnil peniaze. Odvtedy už v kontakte neboli. Dodala, že obžalovaný neskôr poškodenému vrátil nejaké peniaze. Aj svedok O.. R. R., otec poškodeného, potvrdil výšku peňažných súm, ktoré dal poškodenému, ktorý mu rozprával, že s obžalovaným robil nejaké obchody, burzy. Zo zmlúv uzavretých medzi poškodeným Ing. E. R. I. O.. E. S., E.. Š. I., S. T., D. S. I. J. G., vyplynuli výšky pôžičiek a skutočnosť, že poškodený si v rozhodnom čase buď s úrokom alebo bezúročne požičiaval peniaze.

Aj poškodený D. E. potvrdil výšku peňazí, ktoré obžalovanému opakovane odovzdal. Obžalovaný mu tvrdil, že má kontakty na vyšších miestach, že vie vybaviť nejaké zákazky, že investuje v bankovníctve, že v Prahe vie niečo investovať. Neskôr, keď sa obžalovaný priatelil so J., tak mu povedal, že keď nevráti peniaze, že to povie jej otcovi, a vtedy mu obžalovaný začal pomaly vracat', pričom mu zostal dlhý 1.300,- až 1.500,- eur. Poškodenému vravel, že tie peniaze si potreboval požičať, aby získal zákazku. Nespisovali pritom žiadnu zmluvu. Mal mu vrátiť zhruba 10.000,- eur od februára do mája 2010. Hovoril, že vráti všetko, keď vyjde zákazka. Najprv mal vrátiť výnos, potom mala byť tá zákazka, no následne poškodený videl, že je to klamstvo. Časť peňazí mu obžalovaný vrátil cez inú osobu, poslal mu tiež sumu 375,- eur z Írska, prostredníctvom Western Union bez uvedenia svojej adresy. Presnú sumu, akú mu obžalovaný dlhuje, poškodený nevedel uviesť.

Z výpovede poškodeného D. J. vyplynulo, že cez ďalšie osoby sa zoznámil s obžalovaným, bol mu predstavený ako finančne dobre situovaný chlap, ktorý v tom čase vybavoval úver v banke 700 až 800.000,- eur, pričom mu obžalovaný povedal, že on takú hotovosť má a ponúkol poškodenému, že buď bude spoločník alebo že mu požičia vklad do firmy. Potom prebehlo zopár stretnutí. Na jedno stretnutie obžalovaný priniesol nejaké dokumenty Českej sporiteľne, že mu končili prvé vklady, no poškodený neskúmal, či je to pravda. Potom mu obžalovaný telefonoval, že potrebuje peniaze z dôvodu, že už mu majú uvoľniť nejaké peniaze, a tak mu celkovo požičal 8.800,- eur. Keď projekt vo firme mal byť a poškodený potreboval peniaze a vyzýval obžalovaného, aby vyplatil peniaze, tak sa stretli v byte obžalovaného v Prešove, kde mu obžalovaný povedal, že má v banke v Brne 400.000,- eur, pričom telefonoval pred ním a pánom R., následne im povedal, že peniaze sú pripravené. Na stretnutie do Brna išiel R., ktorý mu potom zavolať, že sa s obžalovaným stretli, aj s nejakým bankárom a že peniaze do dvoch až troch dní budú na účte. Keď sa ale poškodený vrátil z dovolenky, peniaze na jeho účte neboli. Následne zistil, že osoba s ktorou sa mal R. stretnúť, je stavbyvedúci na nejakej stavbe, pričom, keď obžalovaný sa podľa jeho názoru dozvedel, že tento poškodený má všetky informácie, už sa s ním poškodený nevedel skontaktovať. Potom sa poškodený dozvedel, že obžalovaný vycestoval do Írska. Aj z jeho výpovede vyplynula suma, ktorú obžalovanému takto požičal i spôsob zaplataenia, no vždy to obžalovaný robil tak, že mu povedal, že si potrebuje poriešiť nejaké veci, potom, že potrebuje dať do Tatrabanky nejakú sumu a zaplatiť poplatok, aby mu previedli nejakú sumu.

Z výpovede poškodeného P. Š. vyplynulo, že aj tento sa s obžalovaným zoznámil cez jemu známu osobu. Obžalovaný mu bol predstavený ako osoba obchodujúca s cennými papiermi na burze a nakolko hľadali možnosti umiestnenia kontajnerov na trhu, obžalovaný im ponúkol pomoc. Poškodený dodal, že obžalovaného považoval za solventného, lebo takto obžalovaný vystupoval, a keď ho v lete 2010

obžalovaný požiadal, aby mu požičal sumu 2.800,- eur z dôvodu, že potrebuje preklenúť nejaký finančný problém, urobil tak vkladom na účet s dohodou, že mu obžalovaný vráti peniaze po troch až štyroch dňoch. Potom, čo peniaze po danom čase obžalovaný nevrátil, niekoľkokrát volal obžalovanému, ktorý mu vravel, že peniaze vráti, len treba vydržať. Poškodený neskôr zistil, že obžalovaný peniaze nemá a prostredníctvom E. R. mu obžalovaný raz poslal cca 800,- eur.

Aj poškodený O.. R. P. spoznal obžalovaného prostredníctvom inej osoby, jeho priateľky, ktorá predávala apartmány, pri príležitosti čoho vystupoval obžalovaný ako záujemca o kúpu apartmánu, a po vykonaní dvoch až troch obhliadok, obžalovaný prejavil záujem o kúpu. Podľa poškodeného, obžalovaný vystupoval ako človek veľmi úspešný, jazdil na drahých autách, pričom sa bavili o podnikateľských aktivitách a skúsenostiach obžalovaného na burzách. Obžalovaný mu ukazoval papiere z banky prezentujú, že ide o doklad o nejakej investícii v českých bankách, no vždy to bolo letmo, pričom poškodený nemal možnosť študovať doklady predložené obžalovaným. Obžalovaný ho potom požiadal o finančnú pomoc z dôvodu finančnej kontroly, že nemôže nakladať s financiami na účte, a tak obžalovanému požičal 3.000,- eur na zmenku. Ďalej sa stretávali, bavili sa o podnikaní, obžalovaný si stále vymyslel nejaký dôvod alebo zámienku na požičanie peňazí a tak obžalovanému postupne požičal 50.000,- eur. Obžalovaný hovoril o tom, že veľké peniaze, ktoré má, zarobil na burze a že vystupuje ako tichý spoločník vo viacerých firmách, kde spomínal autopožičovne a že tie peniaze, ktoré má, že ide investovať na Slovensku. Tiež poškodenému rozprával o kúpe vozidla Lamborgini, úhrade nesplatennej dane spoločnosti obžalovaného a úhrade cla pri dovoze, pričom poškodenému tvrdil, že chce zaplatiť daň, no nejaká časť peňazí mu chýbala, lebo ju mal blokovanú a že to tak bolo aj pri cle. Peniaze dával obžalovanému v hotovosti a mal dve zmenky vystavené na sumu 8.000,- eur. Neuzavreli žiadnu písomnú zmluvu. Dodal, že jemu obžalovaný nevrátil nič. Od obžalovaného mal podpísané len dve zmenky. Uviedol, že obžalovaný vždy pri sebe nosil kufriček, kde údajne nosil dokumenty o tom, koľko peňazí má investovaných, pričom v jednom prípade poškodenému ukázal aj papiere z Tatrabanke, kde bolo uvedené, že má investované peniaze do fondov, pričom išlo o vysokú sumu, no tieto doklady poškodený nemal možnosť preštudovať.

Z vkladov na účet vedený v Tatrabanke na meno S. Š. je zrejmé, že mu O.. R. minimálne dňa 14.01.2010 vložil 3.500,- eur a dňa 03.02.2010 sumu 7.000,- eur. Medzi poškodeným D. J. a dlžníkom S. Š. bola dňa 30.07.2010 spísaná Dohoda o uznaní dlhu, kde dlžník S. Š. uznal svoj dlh čo do dôvodu a výšky 7.800,- eur a tento dlh sa zaviazal poškodenému uhradiť 04.08.2010. D. J. dňa 30.06.2010 v Slovenskej sporiteľni vložil na účet vedený na meno H. P. sumu vo výške 1.100,- eur s uvedenou poznámkou „S. Š..“.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy svedčiace o predstieraní bonity a predstieraní dôveryhodnosti obžalovaným pred poškodenými. Tak zo spisu Polície Českej republiky, č. j. ORI-6587-8/ČJ-2011-001192-BL vyplynul podľa výpisu Českej sporiteľne zostatok na účte obžalovaného v rozhodnom čase nula Kč. Z ďalších listinných dôkazov z tohto spisu vyplynulo, že svedkyňa P. S. uviedla, že S. Š. mal záujem o schôdzku s privátnym bankárom, bola podpísaná Zmluva o obhospodárení cenných papierov, Komisionárska zmluva o obstaraní, kúpe a predaji cenných papierov, Zmluva o zriadení a vedení majetkových účtov investičných nástrojov, Dohoda o výplate výnosov z cenných papierov, Zmluva o predaji podielu na zbernom dlhopise a pokyn na nákup cenných papierov a dňa 13.01.2008 bol obžalovaným podpísaný dodatok o spresnení výšky vkladu a dohoda medzi bankou a obžalovaným bola, že do týždňa prevedie finančné zdroje na investičné účty založené na jeho meno, no obžalovaný nikdy žiadne prostriedky neinvestoval a neposlal žiadne zdroje na investičné účty. Podľa tohto spisu svedok D. G. od 01.10.1992 pracuje ako stavbyvedúci v spoločnosti SAJ s.r.o. Brno a obžalovaného prvýkrát stretol v roku 2007, kde ako stavbyvedúci za firmu prevádzal zateplenie bytových domov a jedna z firiem, ktorá tam pracovala bola firma Stav-ba, kde bol konateľom obžalovaný, s ktorým odvtedy spolupracoval. Poškodeného E. R. videl asi dvakrát v polovici roku 2010, naposledy v Brne, v obchodnom dome Olympia, kde na stretnutí bol aj obžalovaný, kde sa mali dohodnúť ako splatí obžalovaný dlh.

V oboznámenej fotodokumentácii SMS správ z mobilného telefónu O.. R. je zachytená komunikácia prostredníctvom SMS správ medzi poškodeným O.. R. a obžalovaným, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný stále prezentoval, že má zarábať peniaze a tiež ubezpečoval poškodeného, že mu ide poslať peniaze. Z oboznámenej komunikácie medzi poškodeným P. a obžalovaným vyplýva, že obžalovaný si pýtal od poškodeného peniaze a následne ubezpečoval aj tohto poškodeného, že mu ide poslať peniaze.

Zo zabezpečených správ jednotlivých bánk a finančných ústavov a inštitúcií je zjavné, že na jednotlivých účtoch pootváraných v rôznych bankách a následne v prevažnej miere aj zrušených, obžalovaný nemal finančnú hotovosť alebo bol v mínuse, resp. nepoukázal žiadnu platbu. Okrem toho nepriaznivá finančná situácia a zadlženosť obžalovaného vyplynula aj z ďalších listinných dôkazov. Obžalovaný mal so spoločnosťou Home Credit uzatvorenú úverovú zmluvu zo dňa 31.10.2003 s výškou úveru 796,32 eur a výška pohľadávky ku dňu 13.12.2010 bola 1.156,18 eur. So spoločnosťou GE Money mal obžalovaný uzatvorenú leasingovú zmluvu zo dňa 10.09.2003, kde predmetom financovania bolo vozidlo Škoda Octavia a držiteľom bol nájomca S. Š.. Bol mu poskytnutý úver vo výške 5.675,72 eur, kde od začiatku stanovené splátky vo výške 263,53 eur uhrádzal s omeškaním a z dôvodu omeškania s platením bolo vozidlo klientovi dňa 09.12.2003 odobraté, leasingová zmluva bola predčasne ukončená a nárok spoločnosti GE Money bol výške 67.855,71 eur, pričom ku dňu 17.12.2010 bola táto dlžná čiastka nezmenená. Obžalovaný mal uzatvorené aj tri zmluvy o spotrebiteľských úveroch z rokov 2003 a 2004 so spoločnosťou PROVIDENT, na základe ktorých mu bol poskytnutý úver vo výške 431,52 eur, vo výške 497,91 eur a vo výške 663,88 eur, pričom k 05.01.2011 evidovala táto spoločnosť škodu vo výške 1.647,58 eur. Spoločnosť Motor - Car Prešov, s r.o., predaj a servis vozidiel Mercedes-Benz oznámila, že obžalovaný prejavil záujem o kúpu vozidla triedy E, avšak bez objednania a záväznej rezervácie a na vozidlo nebola zložená zálohová platba. Spoločnosť Archeus reality center s.r.o. Prešov oznámila, že dňa 07.05.2010 sa obžalovaný zúčastnil na obhliadke a prejavil záujem o kúpu pozemku v k.ú. Sabinov o výmere 7500 m² v cene 97.500,- eur a sľúbil, že zloží zálohu, ale po dvoch týždňoch výhovoriek sa už neozval. Podľa správy konateľa spoločnosti DESTACAR s.r.o. Rovňany, H. P. zo dňa 26.01.2011 obžalovaný bol ich zákazníkom, mal od nich prenajaté vozidlo Audi, ktoré už vrátil a od 01.04.2010 má prenajaté vozidlo Peugeot 407, ktoré nevrátil, pričom nájom neplatí. Zo správy Katastra Prešov plynie, že obžalovaný nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľností. Podľa správa Daňového úradu Malacky, obžalovaný nie je registrovaný na daňovom úrade a daňové priznania nepodával. Daňové priznania spoločnosti ELT Servis, s.r.o so sídlom Bratislava, Starohájska 35 a výpis z Obchodného registra SR, v ktorej je obžalovaný spoločníkom a konateľom za zdaňovacie obdobie od 01.01.2009 do 31.12.2009 uvádzalo základ dane nula. Aj ďalšie vo veci zákonným spôsobom vykonané dôkazy potvrdzujú dôvodnosť podanej obžaloby.

Z odpisu registra trestov vyplývajú spolu tri záznamy. Hoci ide o odsúdenia zahladené, nemožno prehliadnuť, že obžalovaný bol v roku 2004 uznaný vinným za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, v roku 2009 za trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Tr. zákona a v roku 2016 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona. V evidencii priestupkov záznam nemá.

Na naplnenie objektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje konanie, t. j. aby páchatel uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl, ďalej príčinná súvislosť medzi konaním a následkom (táto osoba v dôsledku svojho omylu vykoná majetkovú dispozíciu), ako aj následok vo forme škody a obohatenia (touto dispozíciou vznikne na cudzom majetku aspoň malá škoda a zároveň sa tým páchatel alebo niekto iný obohatí). Spúšťačím mechanizmom pri trestnom čine podvodu je uvádzanie iného do omylu alebo využívanie omylu iného.

Spoločný základ podvodných konaní spočíva v "omyle" inej osoby (osoby odlišnej od páchatela). Omyl ako rozpor predstavy so skutočnosťou v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu musí mať určitú "kvalitu" (nestačí akákoľvek nepravda) a musí byť prostriedkom spôsobilým na oklamanie iného v konkrétnej situácii. Ak však osoba v omyle vykonávajúca majetkovú dispozíciu má povinnosť (vyplývajúcu zo zákona, zo zmluvy alebo zvyklosti) preskúmať tvrdenia iných osôb, a to prostriedkami bežne dostupnými a v obdobných prípadoch aj bežne používanými, nie je možné len uvedenie nepravdy, bez ďalšieho považovať za "uvádzanie do omylu" v zmysle skutkovej podstaty trestného činu podvodu. V posudzovanej veci nejde o situáciu, keď uvedenie nepravdy, ktorej preskúmanie nie je bežné, pri zvýšenej miere opatrnosti bolo možné rozpoznať a prípadný omyl eliminovať. Tzv. dodržanie obvyklej miery opatrnosti osoby, ktorá je uvádzaná do omylu alebo ktorej omyl chce páchatel využiť treba vždy posudzovať aj vo vzťahu k vystupovaniu páchatela a dôvernosti vzniknutých vzťahov páchatela a poškodeného. Páchatel svojím prístupom k poškodenému v danom prípade demonštroval bonitu a ochotu vrátiť požičané peniaze výrazne dôveryhodným a systematickým spôsobom. Poškodených presvedčil prezentovaním osobného bohatstva, ktoré nie je bežné /luxusné autá, byt, dovolenky, úspešná burzová a vysoká investičná činnosť/. Pritom nekonal tak, že by reálne prejavil ochotu prenechať k nahliadnutiu poškodeným listiny, z ktorých by ním prezentované údaje vyplývali, že by predkladal poškodeným overiteľné informácie o svojom skutočnom finančnom stave. Zneužil

vytvorenie osobných a priateľských vzťahov, vysoký stupeň dôvery poškodených. Je samozrejme chybou poškodených, že obžalovanému uverili. Nešlo však o bezmedznú, ničím neodvodnenú dôveru, ale o to, že uverili páchatelovi, ktorý o sebe vytváral predstavu bohatého človeka schopného a ochotného svoje dlhy plniť. Preto u poškodených nedošlo k takému prekročeniu obvyklej miery opatrnosti, na aké odvolateľ poukazoval v podanom odvolaní.

K naplneniu subjektívnej stránky trestného činu nestačí, že páchatel len úmyselne konal (teda, že konal tak ako konať chcel), ale je potrebné, aby úmyselne porušil alebo ohrozil záujem chránený Trestným zákonom spôsobom v tomto zákone uvedenom (judikatúra R 92/1951). Pokiaľ sa páchatelove chcenie alebo uzrovenie (úmysel) vzťahuje len na niektoré skutočnosti podradené pod znaky uvedené v skutkovej podstate trestného činu, pričom na ostatné sa vzťahuje iba nedbanlivosť (napríklad vedomá nedbanlivosť), nemôže ísť o trestný čin úmyselný. Okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo, z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá, podľa zásad správneho (logického) myslenia usudzovať na vnútorný vzťah páchatela k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom (judikatúra R 62/1973), pričom záver o subjektívnej stránke trestného činu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu (R5/1951).

Podvodný úmysel obžalovaného spočíval v rôznych spôsoboch, a to vždy za účelom vylákania peňazí od poškodených na ich majetkovú škodu v podobe úbytku ich majetku. Predstavil sa poškodeným ako realitný maklér, investor, obchodník na burzách a potom ako na potvrdenie svojho postavenia na notebooku za použitia bližšie nevyšpecifikovaného softvéru predviedol ako nakupuje na burze, peniaze prevzal pod vymyslenou zámienkou investovania peňažných prostriedkov do zahraničných investičných fondov s prisľúbeným výnosom a ako aj zálohy na ústne prisľúbený nákup osobného motorového vozidla, či formou pôžičiek pre seba na nákup pozemku, odblokovanie finančných prostriedkov, na preklopenie rôznych finančných problémov, pritom stále zotrval na ústnej forme zmlúv o pôžičkách, a potom ako na potvrdenie svojho postavenia ukázal bližšie nešpecifikované bankové dokumenty, prevzal od poškodeného peniaze na zloženie zábezpeky na získanie štátnej zákazky na stavbu kontajnerových domov pre ľudí postihnutých povodňami, pod zámienkou odblokovania ním deklarovanej sumy v Českej sporiteľni, pod zámienkou investovania a participácie na projektoch a po prisľube budúcej investície, pod vymyslenými zámienkami úhrady časti nesplatennej dane jeho spoločnosti, cla pri dovoze vozidiel značky Porsche a Lamborgini, úhradu advokáta a podobne, pod zámienkou vrátenia prvých dvoch pôžičiek si opätovne v ďalších prípadoch od poškodeného požičal peniaze na prezentované úhrady svojich dlhov a odblokovanie neexistujúcich investícií v zahraničí. K podvodnému konaniu, teda k uvedeniu do omylu poškodeného došlo pri deklarovaní týchto skutočností, ktoré neboli v súlade so skutočnosťou.

Obžalovaný mal v čase týchto ústnych pôžičiek výrazné dlhy, a to až do takej miery, že nedisponoval prostriedkami na vrátenie požičaných peňazí. Nebolo ani preukázané, že by sa skutočne tými podnikateľskými aktivitami, o ktorých poškodeným rozprával, aj zaoberal. Aj to jednoznačne potvrdzuje priamy podvodný úmysel páchatela obohatiť sa na cudzom majetku a spôsobiť tak na cudzom majetku príslušnú škodu. Opakované navyšovanie pôžičiek na úkor poškodených to len zvyrazňuje.

Zo skutkových zistení ustálených vo výroku o vine rozsudku súdu prvého stupňa okrem iného vyplýva, že obvinený „celkovo od poškodených vylákal sumu 140.979,- eur“, čo je ale nepresné. Z už uvedeného možno vyvodit', že úmyslom obvineného bolo vylákať od poškodených sumu, ktorú od nich prevzal, teda sumu 139.700,- eur. Aj podľa zistenia odvolacieho súdu, obžalovaný už v čase preberania peňazí vedel, že tieto peniaze s ohľadom na svoju finančnú situáciu nevráti v plnej výške a ani nepoužije na prisľúbené účely, ale použije pre svoju vlastnú potrebu. Skutočnosť, že na naliehanie poškodených následne vrátil niektorým poškodeným dlh čiastočne, na tomto závere nič nemení. V tejto časti išlo len o náhradu škody po spáchaní trestného činu.

Odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že práve obžalovaný spáchal skutky v bodoch 1/ až 5/ a nimi na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, a čin spáchal na viacerých osobách, čím spáchal obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Tr. zákona, § 138 písm. j) Tr. zákona.

Do výroku o vine súd prvého stupňa nesprávne, v rozpore so zákonom, zahrnul aj skutok uvedený v bode 6/, skutok, za ktorého spáchanie bol obžalovaný uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 33T/8/2016 zo dňa 29.04.2016, právoplatným dňa 02.06.2016 na trest odňatia

slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na 1 rok. Skúšobná doba tu plynula od 03.06.2016 do 03.06.2017. Z predmetného spisu nevyplývalo rozhodnutie, ktorým by príslušný súd rozhodol o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v tejto skúšobnej dobe, a tak v tomto prípade v zmysle § 50 ods. 5 Tr. zákona nastala tzv. fikcia zahľadania odsúdenia /dokonca aj § 50 ods. 6 Tr. zákona/ a na obžalovaného sa hľadí akoby nebol odsúdený.

V súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej ak u skoršieho právoplatného odsúdenia za čiastkový útok pokračovacieho trestného činu nastali účinky jeho zahľadania, súd pri odsúdení páchatel'a za ďalší čiastkový útok toho istého pokračovacieho trestného činu postupuje (uloží trest) bez použitia ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zákona /Rozsudok NSSR sp. zn. 2Tdo58/2014 zo dňa 24.02.2015/.

Nebolo preto v súlade so zákonom, keď súd prvého stupňa zahrnul do predmetnej trestnej činnosti ako dielčí aj skutok v bode 6/ výroku o vine napadnutého rozsudku. Uvedenú chybu bolo potrebné odstrániť a v rámci výroku o treste neukladať trest spoločný, pri ktorom v zmysle § 41 ods. 3 Tr. zákona súd zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Odôvodneným a zákonným bolo ukladať trest samostatný.

Vo všeobecnosti je potrebné súhlasiť s tým, že je povinnosťou súdov, aby porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote bolo určitým primeraným spôsobom odškodnené a že zmiernenie trestu je určitou kompenzáciou štátu za to, že došlo k porušeniu práv páchatel'a neprimeranou dĺžkou trestného konania, však za podmienky, že na dĺžku trestného konania obvinený nemal žiaden vplyv. Vzhľadom na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva, dĺžku trvania trestného konania prevyšujúcu 6 rokov je potrebné považovať za výnimočnú a v prípade absencie významných dôvodov pre prekročenie tejto hranice nie je možné trestné stíhanie dlhšieho trvania tolerovať.

Pokiaľ obžalovaný poukazoval na to, že bol uznaný vinným za skutky spáchané v období od januára 2010 do decembra 2010 a že samotná dĺžka trestného konania viac ako 8 rokov od spáchania jednotlivých skutkov je z hľadiska práva na spravodlivý proces v zmysle už uvádzaného článku 6 ods. 1 Dohovoru extrémna a odôvodňuje satisfakciu páchatel'a - obžalovaného a z toho vyvodzoval, že bolo porušené jeho právo, aby jeho náležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom s tým, aby to bolo zohľadnené pre uloženie úhrnného, príp. spoločného trestu odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby, s takým názorom sa odvolací súd nestotožnil.

Z predloženého spisu totiž vyplynulo, že na takomto trvaní trestného konania mal podstatný podiel práve obžalovaný, ktorý predmetné skutky spáchal v roku 2010, pričom trestné stíhanie bolo začaté už v auguste 2011, obvinenie mu bolo vznesené dňa 19.10.2011 pre všetkých 5 dielčích skutkov a hoci sa príslušné orgány prípravného konania opakovane snažili zabezpečiť prítomnosť obvineného na úkonoch trestného konania miernejšími prostriedkami, nebolo možné miesto jeho pobytu na území Slovenska zistiť, čo viedlo k vydaniu príkazu na zatknutie dňa 07.02.2012 v situácii že v súbežne vedenom trestnom konaní bol vydaný príkaz na zatknutie už dňa 29.04.2011. Vyhlásené pátranie po obžalovanom bolo neúspešné, o čom svedčili opakované správy OO PZ Malacky. Bolo zistené, že obžalovaný sa na území Slovenska nezdržiava, bol vydaný Európsky zatýkací rozkaz dňa 22.03.2013, no po opakovaných správach Interpolu o neúspechu lokalizácie obžalovaného v Írsku bola konštatovaná nemožnosť realizácie európskeho zatýkacieho rozkazu. Trestné stíhanie muselo byť prerušené od 17.04.2013 do 01.10.2015 s tým, že následne bolo ešte v prípravnom konaní rozhodnuté o konaní proti ušlému. Po podaní obžaloby 14.03.2016 stav neprítomnosti obžalovaného trval, a tak aj v konaní pred súdom bolo o konaní proti ušlému rozhodnuté dňa 08.09.2016. Obžalovaný sa zdržiava na neznámom mieste aj v súčasnosti.

Dĺžka trestného konania v tomto prípade bola spôsobená obštrukciami na strane obžalovaných trvajúcimi počas celého trestného konania. Podľa názoru súdu v danom prípade postupom orgánov činných v trestnom konaní a súdu nedošlo k porušeniu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (článok 6 ods. 1 - právo na spravodlivé súdne konanie zabezpečujúce prerokovanie veci v primeranej lehote) a ani k porušeniu zásady upravenej v ustanovení § 2 ods. 7 Tr. poriadku (každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná súdom). Orgány činné v trestnom

konaní a súd postupovali priebežne, plynule, využívajúc i medzinárodnú spoluprácu v snahe rešpektovať primeranú lehotu na prejednanie a rozhodnutie veci. Obštrukcia na strane obžalovaného potom nemohla viesť k zníženiu záujmu spoločnosti na potrestaní páchatela. V tomto prípade sa teda v dôsledku trvania trestného konania zásadne nevytratil základný vzťah medzi protiprávnym konaním páchatela a ukladaným trestom. Keďže nedošlo k porušeniu práv obžalovaného neprimeranou dĺžkou trestného konania, na ktorého dĺžke by tento nemal žiaden vplyv, trvanie trestného konania nebolo dôvodom pre zmiernenie trestu ako kompenzačného prostriedku.

Ani okolnosti prípadu, ani pomery obžalovaného v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, pre ktoré by použitie trestnej sadzby odňatia slobody ustanovenej Trestným zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a pre ktoré by účel trestu bolo možné dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania, prítomné neboli.

Pri rozhodovaní o treste dospel odvolací súd /až na nemožnosť ukladania spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona/ v podstate k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa tak, čo sa týka druhu, ako aj výmery trestu. Predmetná trestná činnosť je obzvlášť závažná. Ziskuchtivé protiprávne konanie páchatela zanechalo výraznú ujmu na majetku viacerých poškodených, a to metódou, ktorej podstata spočívala v cielenom zneužívaní dôvery týchto poškodených, ktorým páchatel prezentujúci výraznú bonitu neposkytol pravdivé informácie o svojom statuse ani o svojich zámeroch a skôr eliminoval ich prípadnú snahu preverovať jeho hodnovernosť.

S námietkami okresného prokurátora sa však odvolací súd nestotožnil. Nepriznanie sa obžalovaného k spáchaniu trestnej činnosti nemožno hodnotiť v jeho neprospech, pretože ide o súčasť práva na obhajobu obvineného a opačný postup by predstavoval nezákonný nátlak na obvineného, nátlak, ktorý v konečnom dôsledku je v rozpore so zásadou zákazu sebaobviňovania. Vyhýbanie sa trestnému konaniu obžalovaným v priebehu celého trestného konania viedlo ku konaniu proti ušlému. Obžalovaný sčasti škodu nahradil, pričom celkový počet skutkov, počet čiastkových útokov pri jednotlivých skutkoch boli už dostatočne zohľadnené. Vzhľadom na zahľadenie odsúdenia by nebolo v súlade s Trestným zákonom zohľadniť ako priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Tr. zákona. Na druhej strane skutočnosť, že obžalovaný sa už do rozporu s obdobnými záujmami chránenými Trestným zákonom dostal, bola zohľadnená v rámci osoby obžalovaného, u ktorého treba konštatovať náchylnosť obžalovaného na páchanie podvodnej trestnej činnosti.

Po zohľadnení zákonných hľadísk uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, vyžadovaných pre dosiahnutie účelu trestu, jeho individuálnej a generálnej prevencie, aj odvolací súd v tomto prípade považoval za trest primeraný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, jeho doterajšie odsúdenia sú zahladené, pričom nie sú poznatky, že by po spáchaní predmetnej trestnej činnosti sa dopúšťal protiprávneho konania či už páchaním trestných činov alebo priestupkov. Preto má aj odvolací súd za to, že účel trestu sa dosiahne už výkonom trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Treba vytknúť okresnému súdu, že opomenul pri uznaní viny obžalovaného za obzvlášť závažný zločin rozhodnúť aj o uložení ochranného dohľadu v príslušnej výmere, hoci takúto povinnosť mu Trestný zákon podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zákona ukladá. Túto chybu nemožno napraviť, pretože neprítomnosť výroku o ochrannom dohľade nebola napadnutá odvolaním prokurátora podaným v neprospech obžalovaného /§ 322 ods. 3, veta druhá Tr. poriadku/. Z rovnakého dôvodu v spojení s absenciou odvolania poškodených v neprospech obžalovaného, musel odvolací súd obdobne rozhodnúť aj o nárokoch poškodených /tieto výroky nemohol teda zmeniť v neprospech obžalovaného/. Samozrejme, až na výrok o náhrade škody u poškodeného Carpe diem s.r.o. Prešov, ktorý nebolo odôvodnené ani zákonné zahrnúť medzi výroky odvolacieho súdu, lebo išlo o výrok vyplývajúci z už právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/8/2016 zo dňa 29.04.2016, v ktorom došlo už k zahľadeniu odsúdenia.

Na druhej strane odvolací súd mohol napraviť vyššie uvedené pochybenie výroku o vine, pretože úprava výšky spôsobenej škody, odstránenie nejasného termínu „najmenej“ pri vyčíslení škody a vypustenie skutku v bode 6/ napadnutého rozsudku, znamenali zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného. Keďže bol napadnutý rozsudok zrušený v celom výroku o vine, bol zrušený aj

v ostatných výrokoch, ktoré v zrušenom výroku mali oporu s tým, že v rámci zákonných možností boli tieto výroky nahradené rozhodnutím odvolacieho súdu.

Odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné vzhľadom na to, že nezistil dôvody, pre ktoré by mu čo i len sčasti vyhovel.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.